

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1414 14 tháng 8 năm 2022

Sáng Suốt

*Quân bình tự đạt trí phân minh
Thực hiện qui nguyên rõ tiến trình
Chung lo giải nạn không ly loạn
Qui nguyên giếng mỗi hiểu chơn tình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nhân thể điện học là sao?
- 2) Nguyên lý thanh cao nằm ở đâu?
- 3) Làm sao mở trí được?
- 4) Muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải làm sao?
- 5) Muốn hy sinh thì phải làm sao?
- 6) Duyên gì là duyên trần trược?
- 7) Làm người làm sao cảm thấy khổ?

1) 18-05-96

Hỏi: Nhân thể điện học là sao?

Đáp: Thừa nhân thể điện học là làm người đã tự quên điền đã hằng hữu trong thể xác của người trong lúc chào đời. Nhờ điền mà sống, có điền mà hoạt động và lớn dần, hòa hợp với vũ trụ quang mà phát triển, từ tâm lẫn thân, ham mê sự sống còn, quên đi có lúc đến lại có lúc phải ra đi, tùy lúc trưởng thành của điền giới, tế bào của cơ thể phải chịu định luật: sanh trụ hoại diệt mà tiến hóa. Đó gọi là huyền bí, cơ sở tâm linh, điền tiến tùy theo sự phát triển của tâm thức, mà nhận ra chánh điện, tức là phần hồn

Kệ:

*Vạn linh chung tiến sanh tôn học
Cơ thể bình tâm pháp pháp xuyên
Qui hội chơn hồn tâm đạt thức
Về nơi thanh tịnh rõ duyên tiền*

2) 19-05-96

Hỏi: Nguyên lý thanh cao nằm ở đâu?

Đáp: Thừa nguyên lý thanh cao nằm trên vòm Trời. Hồn đi đến đó, ý tưởng sự thành, muốn đi đến đâu thì sẽ được đi đến đó, hoàn toàn giải nghiệp và chẳng còn khó khăn nữa.

Kệ:

*Ý tưởng sự thành không nắng mưa
Cần khôn rút gọn chẳng còn thừa
Nơi nơi thanh nhẹ không giao động
Tình thế an vui uyển chuyển vừa*

3) 20-05-96

Hỏi: Làm sao mở trí được?

Đáp: Thừa phải siêng năng và trật tự thì mới mở trí được. Người tu thiền thì phải thường xuyên niệm Phật, thì mới có cơ hội khôi phục đại trí được

Kệ:

*Khai thông phát triển tự tâm mình
Trí ý không ngừng xuất phát mình
Ý đẹp tâm lành minh thức giác
Trời cao mở rộng rõ hành trình*

4) 21-05-96

Hỏi: Muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn rời khỏi thể xác trước khi chết thì phải dưỡng mãnh tu thiền đứng đắn theo người đi trước đã đề ra, hướng về thanh tịnh mà thực hành, khôi phục trật tự, tức là có thể xuất khỏi thể xác bất cứ lúc nào, lúc ấy mới thật sự học đạo, càng ngày càng vui và cõi mở.

Kệ:

*Trời người một cảnh chẳng phân hai
Khổ luyện tâm tu tự tiến hoài
Khai pháp mở tâm không luyến tiếc
Bình tâm thực hiện tiến thanh đài*

5) 22-05-96

Hỏi: Muốn hy sinh thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muôn loài tại mặt đất này đều phải hy sinh, tùy theo trình độ sẵn có mà tiến hóa, tạo hóa đã sắp đặt rõ ràng, là phải ăn để mà sống, phải mài dũa mới đẹp. Sự hy sinh hỗ trợ cho nhau trong chu trình tiến hóa

Kệ:

*Giây chuyền chuyển giải gần xa độ
Nguyên lý hành thông pháp pháp vô
Tâm đạo cảnh đời qui một mối
Trời ban tâm đẹp nguyện Nam Mô*

6) 23-05-96

Hỏi: Duyên gì là duyên trần trước?

Đáp: Thưa duyên trần trước là duyên hòa hợp với dục tính ác ôn, che dấu và ích kỷ, sức hút của sự đòi hỏi rất mạnh

Kệ:

*Trí không khai triển không thông hành
Dục tánh gia tăng khó đạt thanh
Bàn trưởng tâm tư theo vọng động
Hồn không tiến hóa vĩa không thanh*

7) 24-05-96

Hỏi: Làm người làm sao cảm thấy khổ?

Đáp: Thưa làm người cảm thấy khổ là vì thiếu trí, còn muốn hơn người khác. Khổ vì không thể đạt được lòng tham của chính mình, nóng nảy bức mình, như sa mạc không có nước

Kệ:

*Trí tâm loạn xạ khó mưu cầu
Khó khổ không hay tạo ý sâu
Động loạn càng nguy không giải quyết
Tu hành thức giác giải tâm sâu*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cuộc sống trần gian

Cuộc sống đời nay rất ngỡ ngàng
Chơn tình bộc phát tự tâm an
Giọng ca điệu luyện nơi trần thế
Học khổ học vui hát hát bàn.

Cùng ai thỏ thẻ đôi hàng,
Quý tâm tình cảm, cảm an cảm hòa.
Giọng ca tiếng hát thật thà,
Ru hồn tiến hóa chan hòa tình thương.
Lý này lẽ nọ gieo gương,
Giúp người tiến hóa tìm đường tự đi.
Biết mình tâm thức sân si,
Khổ mà không biết, cũng vì miếng ăn!
Thế gian nhiều lớp nhiều tầng,
Phân ra giai cấp, góp phần dựng xây.
Từ trong cái cảnh tứ thầy,
Tranh nhau tiến hóa, tâm này, trí kia.
Giành nhau mảnh đất ngoài bìa,
Không lo tu sửa sớm khuya cực hình!
Quên đi cuộc sống hành trình,
Hát ca đủ thứ quên mình nợ duyên!
Tạo ra cái cảnh buồn phiền,
Đồng tiền dẫn dắt, khó yên cõi lòng.
Lắm khi sống cảnh phập phồng,
Đường đi không rõ, tréo tròng trách nhau.
Trời ban nguyên lý nhiệm màu,
Vía hồn chung xác đối đầu cãi nhau.
Tình duyên tạm bợ tạo sầu,
Cơ Trời không hiểu, không tâu về quê.
Học hành lý luận khen chê,

Không mình đường đạo, tạo quê cho mình.
Cuộc đời tạm bợ hành trình,
Học xong bài học chính mình phải tu.
Tu là tu bỏ, đừng ngu,
Về nơi thanh nhẹ ngao du cõi Trời.
Thực hành giao cảm hợp thời,
Trời ban tình đẹp nơi nơi an hòa.
Khai thông nguyên lý thật thà,
Từ bi rộng mở chan hòa tình thương.
Cảnh Trời thật sự dựa nương,
Cảm thông nguyên lý yêu thương muôn loài.
Tự mình thức giác lầm sai,
Ăn năn sám hối hai vai gỡ lần.
Tu hành thức giác chuyên cần,
Sống trong tình đẹp cân phân đạo đời.
Qui nguyên tiến hóa hợp thời,
Tâm linh khai triển đời đời yên vui.
Thực hành cảm thức đạo mùi,
Chung vui tự tiến rèn trui hoài hoài.
Cảnh đời tạm bợ chẳng sai,
Nay sanh mai tử, tiến hoài sửa tâm.
Lý Trời siêu diệu thậm thâm,
Bằng lòng tu học giữ tâm thanh nhàn.
Vợ chồng chung sống bạc bần,
Cùng tu chánh pháp giải màn trược ô.
Ngày đêm nguyện niệm Nam Mô,
Thức tâm học hỏi tự vô cõi Trời.
Thương yêu sống động chẳng rời,
Tình thương đạo đức nơi nơi an hòa.

Lương Sĩ Hằng.

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Con đường tiến hóa

Manila, ngày mồng ba, tháng tư, năm 1983. (tiếp theo)

Cho nên cái định luật chúng ta thấy rằng: sanh- lão- bệnh- tử- khổ, rất rõ rệt. Thượng Đế đã ân ban. Không có người nào tránh khỏi cái định luật này. Phải nhớ hàng ngày: sanh- lão- bệnh- tử- khổ, chúng ta đang học bài và trả bài, chớ không có cơ hội hưởng thụ đâu các bạn. Tất cả món ăn, hành động, tư tưởng các bạn: đều giới hạn; chỉ có đưa các bạn vào vách tường đau khổ; rồi các bạn mới ý thức thấy khả năng sẵn có, sự sáng suốt của chính mình và sử dụng sự sáng suốt để tiến hóa tới vô cùng. Từ đó, các bạn mới có cơ hội tự đi, tự tiến. Nếu các bạn không bị nhồi quả thì không bao giờ các bạn tiến. Những người tu Vô Vi phải bị nhồi quả, phải bị cắn rứt để thấy rõ hành động sai lầm của tiền kiếp gieo cho ngày hôm nay mà chúng ta sẽ chừa, thực hiện đại nguyện của chúng ta trước khi chúng ta luân hồi tại thế. Cho nên, ngày hôm nay, nhiều người đã bước vào thềm Vô Vi tu, tôi mới được có cơ hội nhắc cái chiều sâu của chân lý cho mọi người thấy. Không nên mê muội cái chuyện ở bên ngoài, nói mà không làm được. Đây, chúng ta làm rồi, chúng ta nói. Khác! Các bạn ở trong cái bước tu tiến, ban đầu các bạn nguyện tu suốt đời, nhưng mà nửa chừng các bạn bỏ Vô Vi... Có! Các bạn bỏ, bắt buộc các bạn phải bỏ, vì “sai một li đi một dặm”, nó lôi cuốn các bạn đi xuống hồi nào không hay. Và bỏ hồi nào các bạn cũng không biết.

Cho nên các bạn thấy rõ khi mà chúng ta đặng rồi chúng ta trở lại thì chúng ta nắm vững hơn. Cho nên Vô Vi luôn luôn lớn rộng, không phải ở trong một thiên đường eo hẹp. Nhưng mà chúng ta liên hệ với cả càn khôn vũ trụ, thì sự kích động và phản động trong cơ tiến hóa là quy định của Thượng Đế. Có! Chúng ta có một thiên đường lớn rộng vô cùng: thiên đường tự thức, tự tu. Cho nên mọi người ở dưới biển cũng tu, ở trên núi cũng tu, mà thiêng liêng đang tiến hóa cũng được tu. Đó mới thực sự là thiên đường của nhân loại. Cho nên mọi người chúng ta đều phải giữ cái tâm thức của mình, mới đạt tới sự sáng suốt.

Cho nên, các bạn có duyên lành, biết tu học. Tôi cũng có duyên lành, mới được ân độ của Thượng Đế và tôi mới được phần sáng suốt phân tách cho các bạn hằng tuần, tùy theo khả năng sẵn có của chính tôi, để cho các bạn thấy rằng sự tiến bộ của người tu có thật. Trước kia, người này không thể lý luận ra những cái việc rõ rệt như ngày hôm nay. Nhưng mà ngày hôm nay, người này tại sao có thể lý luận rõ rệt như vậy, phân tách rõ rệt như vậy, mà đó là điều ở trong thực hành, chứ không có xảo trá được, thì các bạn cũng đồng đi với tôi trong tâm thức. Lúc đó, các bạn mới thấy rằng: tùy trình độ của các bạn, tùy trình độ chung của chúng ta mà chúng ta mới được hưởng một lý thuyết vững vàng, nằm hẳn vào trong chân lý để dẫn tiến tâm linh của chúng ta. Cho nên, chúng ta đừng có sợ. Chúng ta đi tới, chúng ta dâng những sự tâm tởm của chúng ta cho Thượng Đế, rồi sẽ giải tỏa. Nhưng mà những cái bài học ở thế gian là thường xuyên nó phải có; cho nên các bạn không cần, khi các bạn mà đã học qua cái bài này, bài kia, bài nọ, liên hệ với người này, người kia, kia nọ, không cần nhắc đến; vì học cho bạn, chứ không phải học cho những người khác. Và những người khác phải tự học. Những bài đó đã an bài. Bài dâm dục chẳng hạn. Đó! Tuổi trẻ là phải lâm vào những cái bài đó, rồi mới thức tâm, mới thấy rõ “Ồ! Tại sao?” Trước kia, tôi cho đó là thiên đàng. Nhưng mà bây giờ không phải, không phải thiên đàng nữa! Đó là địa ngục! Đó là đem bệnh hoạn cho tôi! Đó là đem cho tôi càng ngày càng tối

tâm, mê muội! À, cho nên nhiều người, nhiều bạn đã được học qua những cái khóa siêu đẳng. Giữa người tu cũng vậy! Cho nên, nhiều người cho đó là món quà, cho đó là một cơ hội để tiến hóa, cho đó là một cơ hội để hưởng thụ. Không phải! Đó là bài học của chính mỗi cá nhân đó mà thôi, không cần thiết phải cho người khác. Không cần thiết nói cho người khác nghe. Cho nên nhiều khi các bạn ngồi thiền, các bạn thấy đi đây, đi đó, làm việc này, việc kia, việc nọ, là bạn hiểu thôi. Bạn nói cho người khác ích gì? Trình độ của các bạn khác. Trình độ là vô cùng. Không mua! Không bán! Cho nên, mọi người có một trình độ khác. Những người bước vô tu, họ luôn luôn họ đặt vấn đề thắc mắc, thắc mắc trong tâm tối. Có người thắc mắc đem lại sáng suốt cho những người tu cũng có nữa. Cho nên, chúng ta phải hiểu các giới đã và đang giáo dục ta, chứ không bao giờ bỏ ta.

Cho nên, mọi người phải ý thức rõ món quà quý của Thượng Đế cho chúng ta từ mọi trạng thái, chứ không phải là một trạng thái. À! Cho nên các bạn tu, phải tu Vô Vi, nó mới nói rộng hơn. Đòi lẩn đạo! Luôn luôn chủ trương “Đòi Đạo song tu”. Đó mới là vững vàng trên đường đi, đi xe 2 bánh thay vì 1 bánh. Đó, cho nên ở thế gian nói là: tôi tu, với bạn đòi, khác nhau. Không có khác nhau chút nào hết! Nó cũng ôm tâm thức, đi suốt, học bài động loạn, rồi nó phải chán ngán trường đời và nó trở về với sự thanh nhẹ. Chúng ta thấy rõ, thành ra chúng ta không có chấp những người đòi và không có phê phán hành động xấu của họ. Trong đó, chúng ta cũng giữ cuộc đó. Trong tâm thức của chúng ta, trước kia cũng ở yên trạng thái đó rồi. Cho nên, chúng ta thông cảm người ta, rồi để cho họ có cơ hội tiến hóa, mới là đúng người tu về Vô Vi. Cho nên nhiều người tu Vô Vi còn hay chấp. Ồ, nói "anh tu mà anh làm vậy là không đúng!". Chắc gì mình đúng mà mình chê người ta không đúng. Vì trình độ người ta mới tiến tới đó, người ta phải qua cái ngoặt này rồi người ta mới tiến tới cái ngoặt kia. Làm sao mình buộc họ đi theo cái chiều hướng của mình được? Đó là sai! Nhưng mà mình chỉ hư không, khích và cho họ thấy rằng: khả năng sẵn có của họ, có thể tự thức và trở về với chính họ, mới là bảo đảm hơn. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Trình độ độ đòi

Bạn Đạo : Thưa Thầy, vài bạn đạo đã phát tâm đi làm việc đạo, như là cụ Vũ Đình Mẫn, Hoàng Sony, Anh Nguyễn Phương Yên, thuyết giảng các nơi : nào là nói chuyện trên Trời, dưới Đất, Thiên Cơ, xưng danh Tam Giáo Tòa, Thượng Đế, Phật ; nói là đi phụ Thầy, và coi mình là quan trọng. Xin Thầy cho chúng con biết thật sự là ai là thật sự đi làm việc Đạo để tận độ đời, và có trình độ ; để chúng con khỏi có phải lầm lạc như ngày xưa, điên lên, điên xuống hoài !

Đức Thầy : Trình độ là phải thực triển và khai triển, chỉ căn bản cho mọi người tiến ; chứ không có nói chuyện u ơ được ! “Anh có lên từng, 30 từng trời, hay 36 từng trời đi nữa, cũng chuyện của Anh ! Còn tôi là ở Thế Gian này, tôi cần sự sống, cần sự chuyển hóa của tâm linh, cần sự nhẹ nhàng trong tâm thức của tôi ; Anh phải giúp đỡ tôi hành cách nào, mới là đúng ! Chớ có nói nhiều, phong chức ; rút cuộc, nhìn bản thân Anh cũng còn sân si, động loạn, chưa cởi mở, chưa thoát khỏi Ngũ Hành ; Anh nói cái gì ?”

Cho nên, chúng ta phải nhìn căn bản tu học của người đó, thì chúng ta mới định được cái hậu quả tương lai của người đó sẽ đến đâu. Cho nên, không nên mê loạn và không nên, tôi đã nói rằng cái người nào cố gắng tu họ ngồi bên chúng ta họ nói chuyện thấy thanh nhẹ, thì chúng ta học cái đó

; học cái hạnh đó, và chúng ta về thực hành để trở nên cái hạnh như vậy ; chớ không phải chúng ta thua đâu ! Những người ở, ngay ở đây và Việt Nam cũng như vậy, hay thua người đạo, rồi lệ thuộc người đạo ! Chỉ bị lợi dụng thôi ; không được !

Cho nên, kinh nghiệm của tôi thấy rằng : tự nhiên và hồn nhiên : không phải là đứa bé không tu được ! Nhiều đứa bé nó tu, nó nói, người lớn còn phải nghe ! Không phải người đó là bảnh nhưt đâu ! Không nên ! Chúng ta hiểu cái sự thanh nhẹ của người đó ; và khi người đó thoát lời, chúng ta học được cái gì chúng ta nhận lấy đó, và về, hành, để tiến ; và chúng ta sẽ là người đó ! Thì mức tiến hóa của người Vô Vi càng ngày càng đông, và càng bảo đảm, chắc chắn hơn ! Chớ, “Tôi học một lớp, ông thầy ông dạy vậy, vậy, vậy !” Ông mệt, là ông nói khác ; mà ông khỏe, là ông nói khác ! Cái đó không có đúng ! “Tôi phải tự tu, tự thức, tự kiếm” ; mới là đúng ! Cho nên, mọi người chúng ta bằng lòng tu, khối Vô Vi sẽ mạnh lên, mọi người sẽ mạnh, và có một giống dân tốt, thiện lành nhận thức rõ rệt, sáng suốt.

DHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 33, 14-08-2022

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Con Người Là Ánh Sáng

<https://youtu.be/n3BOBp6U0CA>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Sanh Trụ Hoại Diệt Hội Sinh đều có luật Trẻ Lớn Già Chết rồi đi đâu -Sydney Úc Châu, ngày 9-6-1990

<https://youtu.be/VdPLiCs6S4A>

3. Radio Nam California tuần lễ 33

Chủ đề: Luân Hồi Lục Đạo - Tại sao gia đình mỗi người một ý?

<https://youtu.be/QCDB1nKhcM4>

4. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Tình Dục, cổ nhạc - Ngọc Núi
do Gia đình Thiên Tạo kính tặng

<https://youtu.be/yqO19ai9Dtc>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VẮNG

5 ngày 6.11.93

Kính Thầy,

Chúng con rất hân hạnh và vui mừng đã nhận được thư hồi âm của thầy đề ngày 6.9.93, thì đến 22.9.93 con nhận được, đúng lúc chúng con đang trông đợi chờ mong nhận được thư. Thấy chúng con cảm thấy niềm vui mừng không sao tả nổi.

Kính thưa thầy, những lời thầy dạy chúng con xin đều nghe theo. Thưa thầy tiên đây con xin thưa, xưa kia tức là từ năm 83 đến hết năm 90 chúng con chuyên tâm niệm theo Pháp Tịnh Độ Sách của Thầy Ấn-Quang Huyền Lai. Chúng con đồng đều đã qui mệnh Thế giới Tây Phương các bậc Phật A.M.I.T.A đã được ấn chứng Đền khi con tu theo B.L.K.H.L.B.P.P. con mới ngộ công phu được chứng & tiên là khi thiền xong con nằm xuống ngủ con đi thấy linh ảnh đức Phật A.M.I.T.A ngài khoác áo cà sa đồ ngồi kiết già để lộ 2 bàn chân trắng nõn nà, mềm mại vô cùng, những hình dáng con thấy mập bù như những tượng, hình thờ ở các chùa. Thầy thưa Thầy có đúng không?

Thưa thầy những điều thầy dạy, pháp tu hành ngày đêm tinh tiến tu hành không rời.

đến sáng thì ngày nào. Ngày đêm tinh tiến tu hành chỉ một Pháp vị tối diệu đó là đủ sao phải ở thuis thầy?

Cháu Diệu Mỹ có ý chí tu nên có dùng lược tiến không ngừng. thời gian

Chúng con dãi găng công tu, tu sao để kịp thời gian Hải Kỳ Long Hoa.

Chúng con xin chúc thầy dồi dào sức khỏe luôn đi dắt chúng con lên bước đường đạo

Những gì mong muốn của con
Bây nay con đã thành ý mong
cũng nhờ công đức tu từ
chăm lo đời sống vẫn con lo tu
nên được Thượng Đế thưởng công
cho gặp được Pháp để tu cho tròn
Ngày đêm tu luyện không ngừng
ước mong cho đời này về tới mau
nhờ thầy đi dắt chúng con
Để được tiến hóa dương tu được thành

Đề từ chúng con

D L
Đ M
Đ N

đồng kính Bái

Ngày 28/11/94

D L ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 6/11/93 được biết chúng con đã mang danh hiệu pháp của Trời Phật thì phải thực hành diệu pháp mà tiến thân, tức là diễn quang thường trụ tiến hóa. Đức Di Đà ăn độ hóa thể nhẹ nhàng tận độ quần sanh, chứ không phải tham ăn như Phật trên gian to tướng, cũng dường hưởng thụ, không phải người tu. Các con đã dày công tu luyện thì phải hướng về chánh pháp mà khai thác cơ sở tâm linh của chính mình, tiến hóa không ngừng nghỉ, lúc đó phần hồn sẽ gom gọn nhanh nhẹ vô cùng. Quý y Phật tức là trở về với sự thanh nhẹ vô cùng, tiến thẳng vào trung đạo thế giới cực lạc, chứ không phải ôm thân xác gỗ ghè như thế gian đã trình bày trong sự tham muốn của chúng sanh. Càng hành càng nhỏ, thì mới đúng diệu pháp của tâm linh. Càng hành càng lớn mà lập thành địa vị là vọng động và tham lam.

Thích Ca truyền đạo, Di Đà truyền khoa.

Năm khoa pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ có cơ hội tiến thẳng đến Tây Phương, và dứt bỏ trần tâm ô trược. Trùng chày diệt dục, qui nguyên tâm giác, hóa độ quần sanh trong thanh tịnh, mang xác phàm, nhện nhục thăng hoa.

Chúc các con vui nhẹ trong tâm thức.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THIỆT THỰC TU HÀNH

ĐÔI TÁNH, ĐÔI ĐỜI NHỜ NGỘ PHÁP

Ngày 31 tháng 5 năm 2022

Tôi tên là Bảy Chà, năm nay 71 tuổi, hiện đang sống tại Bình Thạnh, TP. Hồ Chí Minh. Tôi được biết Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) vào năm 1978, lúc đó tôi vừa 27 tuổi, đang ở đỉnh cao của sự nổi tiếng trong giới ăn chơi. Tôi gặp pháp tu này trong một hoàn cảnh hết sức bất ngờ và không thể nào tin được, vì tôi là một người ngang tàng bướng bỉnh, không bao giờ tin vào những điều mà đối với tôi là những sự hoang đường và mê tín, không thể chứng minh được.

Thời điểm đó tôi là một thanh niên hư hỏng, lêu lổng và ham chơi. Tôi bỏ học từ rất sớm, từ năm 13 tuổi đã tụ tập theo đám bạn bè xấu, ăn nhậu, đánh lộn, chơi bời, và nhanh chóng nổi tiếng là một tên lưu manh có số má trong giới giang hồ vì độ liều lĩnh và bản chất anh hùng không chịu thua kém và nhường nhịn ai. Không có thứ gì mà tôi không thử qua, từ thuốc lá, rượu mạnh, đến ngay cả bạch phiến. Và đã thử là đâm ra ghiền luôn. Gia đình không ai dạy dỗ tôi nổi; má tôi thậm chí từng đánh tôi bằng cây củi, và có lần bà đã kẹp tai tôi bằng kẽm vì tôi không biết nghe lời ai trong gia đình. Tôi cứ thế trượt dài trên con đường ăn chơi trác táng trong sự tung hô ca ngợi nịnh hót của đám đàn em xấu.

Tuy nhiên sau một lần đánh lộn gây tai tiếng lớn, tôi bị chính quyền tìm bắt. Gia đình nhốt tôi trên căn gác, không cho tiếp xúc với ai để tránh bị phát hiện. Trong hoàn cảnh bị ép buộc ăn ở một chỗ và không có việc gì làm cũng như không tiếp xúc với ai được, tôi vô tình lượm được cuốn "Tôi Tầm Đạo 1, 2, 3" của ông Hồ Văn Em, do một người bạn mang tới cho ông anh của tôi. Và cũng trong lúc tôi đang trong tâm trạng chán nản muốn tìm cách thoát thân ra ngoài để đi chơi tiếp, thì việc xuất hồn đi đây đi đó diễn tả trong quyển sách đã mở ra trong lòng tôi một lối thoát quá dễ thực hiện! Tôi nhanh chóng tập theo hướng dẫn của sách; tập, nhưng luôn luôn mong được xuất hồn để thoát thân ra ngoài, và vì thế tập nhưng chẳng có một ý thức gì về việc tầm Đạo.

Trong quá trình tập, tánh tình tôi dần dần thay đổi từ lúc nào mà ngay chính bản thân tôi cũng không thể nào ngờ được. Nghĩa là, sau khi thực hành khoảng 2 tháng, tôi từ bỏ được thuốc lá, rượu chè; và từ bỏ một cách dứt khoát, không chút vương vấn luyến tiếc nào trong lòng. Tôi xa lánh luôn cả đám bạn xấu, đám bạn mà ngày xưa không ngày nào tôi không tụ họp lại để cùng nhau đi ăn nhậu, đánh lộn, quậy phá xóm làng; và không thể nào tưởng tượng được là tôi cũng đã quyết tâm ăn chay trường luôn từ đó! Gia đình lúc đầu lấy làm ngạc nhiên, họ không tin là tôi đã thay đổi; họ âm thầm theo dõi tôi một thời gian, nhưng chính những kết quả rõ ràng và thực tế đó đã thuyết phục được họ, và dần dần một số người trong gia đình, trong đó có cha mẹ tôi, cũng đã hành Pháp theo tôi.

Trong những năm đầu hành Pháp, tôi bị khảo đảo rất nhiều. Hơn 10 năm làm nghề đồ tể,

tôi đã giết biết bao nhiêu con vật, gây ra rất nhiều nghiệp sát. Sau những đêm công phu (ngày đó tôi công phu rất tinh tấn, một đêm có thể ngồi suốt mấy tiếng đồng hồ), nằm xuống là tôi bị những phần tôi đã giết trước đây đến quây phá. Chúng kéo đến từng bầy, tốp này đến tốp kia, liên tục đâm tôi đau đớn như khi trước kia tôi đã từng đâm chúng. Tôi cũng có cảm giác đau đớn y như thật, đến mức không thể nào tiếp tục nằm ngủ. Lồm cồm ngồi dậy, tôi chỉ biết niệm Phật hoặc, nhiều lúc bất lực, phải kêu cứu đến Thầy Tám, và luôn luôn lời khuyên của Thầy chỉ là, “Con ráng niệm Phật để tự giải nghiệp của mình, mà thôi.” Tôi đã phải trả nghiệp như vậy ròng rã trong rất nhiều năm, và gia đình tôi cũng cộng nghiệp luôn cùng tôi. Tôi có một bà chị đã bị chiếm xác và đã phải bỏ mạng. Rất là nhiều bài học đến mà tôi không thể nào kể ra hết được. Cũng rất nhiều lần tưởng rằng kiệt sức đến bỏ mạng, nhưng luôn luôn đến giây phút tận cùng của sự đau khổ và đau đớn, Bề Trên đã dang tay ra cứu lấy đứa con tội lỗi này.

Nhắc lại thời điểm năm 1978, Thầy Tám vừa ra nước ngoài, tôi cũng vừa biết Pháp. Mong muốn được gặp bạn đạo cao niên có nhiều kinh nghiệm tu tập, nên tôi cũng đi nhiều nơi để tìm hiểu, học hỏi. Lúc đó bạn đạo Việt Nam như rắn mất đầu, họ cũng hoang mang không biết bám víu vào đâu. Cơ duyên đưa đẩy tôi và một số không ít bạn đạo biết được ông Sáu Nguyễn Văn Lung, là một bạn đạo hạnh đức tốt,. Ông lại ở gần nhà tôi nên tôi có nhiều cơ hội gặp gỡ. Từ đó tôi thường xuyên đến nhà ông, được ông hướng dẫn và chỉ bảo rất nhiều trong việc hành pháp. Cũng rất may mắn là ông Sáu Lung là người đi đúng đường lối của Pháp Lý Vô Vi nên tôi và các bạn cũng được ảnh hưởng ít nhiều. Tôi học được từ ông nhiều bài học tốt về cư xử ở đời; và đối với đứa “coi Trời bằng vung” như tôi thì đó là những bài học vô cùng quý giá để sửa tâm sửa tánh.

Con đường tu của tôi, tuy vậy, không phải lúc nào cũng suông sẻ. Thời gian từ năm 1988 đến năm 1995, tôi ra làm ăn trở lại. Chắc Bề Trên cũng muốn thử thách quyết tâm tu của tôi nên khi đó tôi làm đâu thắng đó, tiền tôi kiếm được lúc đó thật nhiều, và như lời Đức Thầy Tám thường nói: đời và đạo không thể nào đi song đôi với nhau được. Tiền vô nhiều thì việc công phu hành pháp của tôi xuống thấy rõ, đêm nào ngồi thiền cũng cho có mà thôi. May nhờ tình thương của ông Sáu Lung, luôn luôn kề cận nhắc nhở, đánh thức phần hồn ngu muội này lần nữa, thì tôi mới thật sự dứt khoát công việc làm ăn chộp giật để trở về lo công phu nhiều hơn.

Do nghiệp sát gây ra quá nhiều trong kiếp này, tôi đã trải qua 2 lần chết đi sống lại. Lần 1 xảy ra năm 2006, tôi bị xuất huyết bao tử nặng, đã tắt thở, nhưng trong tâm thức tôi vẫn còn nghe vợ tôi khóc xin Đức Tổ Sư và Đức Thầy cứu giúp; và chuyện tôi sống lại được qua lần đó cũng là phép lạ. Sau này, chính Đức Thầy cũng xác nhận với một số bạn đạo ở hải ngoại về sự giúp đỡ này. Lần 2 mới xảy ra tháng 11 năm 2021, tôi bị áp xe mũ hết ruột già và ruột non, bác sĩ cần mổ gấp. Lúc này tôi cảm thấy bụng như lò lửa đốt từ trong ra, đau quá tôi cầu xin Đức Tổ Sư và Đức Thầy cho phép tôi được chết và hồn được về nơi hợp với trình độ tu học của tôi lúc đó, và tôi đã nhìn thấy hình ảnh Đức Thầy hiện ra mỉm cười với tôi 3 lần, cùng thấy với Đức Thầy có nhiều bạn đạo khác, mà trong đó, một số người tôi biết đã mất. Trong lần đầu gặp Đức Thầy, sau khi tôi xin được chết, Đức

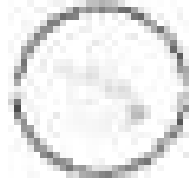
Thầy mỉm cười và nói trong tâm thức với tôi là, “Nếu vợ Con đồng ý để Con chết thì Thầy cũng đồng ý.” Sau đó, tỉnh dậy, tôi có hỏi ý vợ tôi, và cô năn nỉ tôi ráng sống thêm vài năm nữa để cùng cô hoàn thành cho xong một số việc chung cho Đạo pháp. Lần thứ 2 gặp Đức Thầy trong tâm thức, tôi có nói cầu xin của vợ tôi, và Đức Thầy cũng mỉm cười và nói cho tôi sống thêm 5 năm nữa. Lần thứ 3, thì Thầy chỉ cười, không có nói gì. Có lẽ nhờ vậy nên mạng sống tôi lại được bác sĩ cứu thêm một lần nữa mặc dù bác sĩ đã nói khi nhập viện khi đó là đã quá trễ để cứu rồi.

Trên 40 năm biết pháp và hành pháp, tôi đã vay quá nhiều từ pháp này, từ Đức Tổ Sư, từ Đức Thầy Tám. Từ một con người hư hỏng, một phần tử xấu của xã hội mà mọi người đều sợ hãi và xa lánh, ngày hôm nay tôi cảm thấy mình ít ra cũng là một đứa con hiếu thảo trong gia đình, một công dân có ích cho xã hội vì những đóng góp tích cực cho cộng đồng. Ước mong trong suốt cuộc đời còn lại của tôi không phải là được xuất hôn, xuất giá, đạt được thành tích này nọ trên đường đạo, mà chỉ mong được sửa tâm sửa tánh, được là một con người thật sự tử tế để không hổ thẹn với Trời Đất, mặc dù Bề Trên đã nhiều lần gia độ tôi bằng cách cho được các ấn chứng trong quá trình tu học. Tôi luôn luôn cảm ơn Bề Trên, cảm ơn Thầy Tổ và Đức Thầy, cảm ơn cửu huyền thất tổ, cảm ơn nhân duyên tốt lành đã cho tôi được gặp, được hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp này.

Hôm nay đây tôi xin mượn cơ hội này để nói lên những kết quả gặt hái được sau thời gian biết pháp và hành pháp, mục đích cũng chỉ mong củng cố thêm niềm tin của các bạn trên con đường hành pháp Vô Vi này: chỉ cần mình có niềm tin và quyết chí, chỉ cần mình cố gắng thật sự thì chắc chắn sẽ gặt hái được kết quả tốt đẹp. Con đường hành pháp là cần sửa mình dài dài cho đến khi chết; riêng tôi cũng đang học bài học nhịn nhục trong cuộc sống hằng ngày, mà nhiều khi vợ tôi thử tánh khùng của tôi coi còn không, nên vẫn còn phải sửa nhiều nữa.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.
Bảy Chà - Bình Thạnh

THÔNG BÁO VIDEO KSC “TÌNH TRỜI TẬN ĐỘ II” 2022

Hội Ái Hữu Vô Vi Hawai'i xin kính mời quý bạn đạo xem tiếp video của buổi thảo luận về đề tài “**Hữu Ích và Cách Luyện Niệm Phật**” ở Khóa Sống Chung “Tình Trời Tận Độ II” vào chiều ngày 11 tháng 5, năm 2022. Xin quý bạn đạo bấm vào đường link màu xanh có gạch dưới để xem đoạn ghi hình nói trên:

<https://www.youtube.com/watch?v=zYrrRgKkk70>

Xin quý bạn đạo tiếp tục đón xem các video kế tiếp vào những tuần sau.

Mọi ý kiến đóng góp, xin gửi về điện thư mhstrinh@gmail.com để chúng tôi rút kinh nghiệm cho những lần sau.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hawai'i
Trịnh thị Cẩm Tú

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chồng của bạn đạo **LÊ Thị Hia** :
Ông NGUYỄN Trân
từ trần ngày 08/08/2022 tại Bielefeld, Đức Quốc, hưởng thọ 89 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo,
Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc

2) Kính xin hướng tâm cầu nguyện cho anh ho của bạn đạo **Vuong Kim Quang** tên **Vuong Cho Minh** sinh ngày 18/03/1951 tại Việt Nam mất ngày 8/08/2022 tại Arizona hưởng thọ 71 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn toàn thể bạn đạo.

3) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo **Dương Văn Me**, sinh năm 1949, ra đi hồi 01h sáng ngày 12 tháng 07 năm Nhâm Dần, tức ngày 09 tháng 08 năm 2022, tại P.14, Q. 4, TP. HCM. được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Việt Nam kính báo.